

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. София , 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание
на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател:	Иван Иванов
Членове:	Зорница Хайдукова Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Павлина И. Христова
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20201001002570 по описа за 2020 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ответника „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД срещу решение № 904 от 29.06.2020г. по т.д. 1810/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 8 с-в, в частта му, с която са уважени предявените от М. Н. Д. искове по чл. 74 ТЗ за отмяна на решенията на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г. по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., по одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и за неразпределение на печалби и непокриване на разходи за 2010г.

Жалбоподателят поддържа решението в обжалваната му част да е неправилно предвид постановяването му в нарушение на материалния закон и утвърдената съдебна практика по тълкуването му, както и с оглед неговата необоснованост. Излага съобразно практиката на ВКС по предявени искове по чл. 74 ТЗ задължението за предоставяне на писмени материални да се приема

за изпълнено, когато такива са съставени и предложени за одобрение, каквато е процесната хипотеза на съставени финансов отчет и годишен доклад на съвета на директорите. Излага последните документи да са представени на ищеца и съобразно признанието му по депозираната искова молба, а и водно от представените по делото доказателства. Сочи съобразно установената съдебна практика за вземане на решението по чл. 221, т. 10 ТЗ за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите да е необходимо акционерите да са запознати предварително с годишните доклади на съвета на директорите, финансовите отчети и докладите на независимите одитори, които документи са били на разположение и предоставени на ищеца. Сочи изявление на ищеца, че е запознат с всички материали за вземане на решението за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите да е и изрично отразено в протокола, воден за процесното общо събрание на акционерите. Поддържа и по предявен иск по чл. 74 ТЗ съдът да може да проверява само законосъобразността на взетото решение за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите, но не и неговата целесъобразност. Излага решението за разпределяне на дивиденди и покриване на разходи да е също такава по целесъобразност и намесата на съда в тези вътрешни отношения да е недопустимо. Жалбоподателят поддържа решението и да е необосновано, тъй като съдът не е изпълнил задължението си да основе съдебния акт на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност. Излага от общоизвестния устав на дружеството да е установимо, че съобразно чл. 37, ал. 2, т. 2 от същия разпореждането с активи на дружеството е делегирано на съвета на директорите, чийто член е била ищеца до 14.12.2010г., и оплакванията на последната, че не знае за сключена сделка в същия период и за параметрите на последната са недобросъвестно заявени, като ищецът се намира в роднинска връзка – дъщеря и сестра, на други двама от членовете на съвета на директорите – П. Д. и К. Д.. По изложените доводи моли първоинстанционното решение да бъде отменено в обжалваната част и вместо него постановено друго, с което исковете по чл. 74 ТЗ да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Въззиваемата страна, М. Н. Д., оспорва въззивната жалба като неоснователна. Поддържа решението в обжалваната му част да е правилно като постановено при спазване на материалния закон и да е обосновано от

събраните по делото и подробно обсъдени с решението доказателства. Сочи от представеното от нея като доказателство по делото писмено искане да се установява да е изисквала информация за дейността на съвета на директорите и по конкретно за извършени сделки по прехвърляне на собствеността върху собствени на дружеството акции в „София хотел Балкан“ АД през 2010г. и в частност спазена ли е процедурата по чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ и какви са всички параметри на сделката. Излага исканата информация да не и е предоставена, което я е лишило от възможността да вземе информирано решение по предложениия дневен за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите. Поддържа съобразно утвърдената съдебна практика нормата на чл. 224 ТЗ да е императивна и в задължение на ответника по предявен иск по чл. 74 ТЗ да е доказателствената тежест да установи спазването и. Сочи, че в хипотеза като процесната законът е нарушен, доколкото са налице съставени документи, които са необходими за формиране волята на акционера по въпросите от дневния ред, но не са му предоставени от ответника и след поискване. Излага горните факти и да не се оспорват от ответника, като единствената му позиция е, че исканите документи не са относими към въпросите от дневния ред. Поддържа това възражение да е необосновано, доколкото евентуалното извършване на нарушения на императивна норма от закона – чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ, от членовете на съвета на директорите е от съществено значение за вземане на решение за освобождаването им от отговорност, както и за приемане на доклада за дейността на СД и одобряване на финансовия отчет. Оспорва като преклудирани предвид незаявяването им в срок на поддържаните в жалбата на ответника възражения, че ищецът като член на съвета на директорите и сестра на другите членове на съвета е знаела за сключването на процесната сделка. Излага да не е уведомявана нито като акционер, нито като член на съвета на директорите за процесната продажба на активи на дружеството и да е страна по редица дела с цитираните в жалбата други членове на съвета на директорите, което вероятно е и причината за неуведомяването и за сделката. По изложените доводи моли въззивният съд да потвърди решението в обжалваната му част.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а

за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на относимите императивни материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно.

Решението е допустимо в обжалваната му част като постановено по допустимо предявени от акционер в установения от закона преклузивен срок искове по чл. 74 ТЗ на заявените с исковата молба оплаквания за пороци на атакуваното решение на общото събрание на акционерите на ответното дружество- т. 8 от ТР 1/2002 на ОСГК на ВКС.

Сезиралата съда искова молба съдържа оплакване за вземане на решенията от ОСА от дневния ред на провело се на 27.08.2019г. общо събрание на акционерите в нарушение на императивната норма на чл. 224, ал. 1 ТЗ предвид липсата на предоставени писмени материали и осигурен достъп до последните във връзка с точките от дневния ред на свиканото общо събрание на акционерите и конкретно, че не са и предоставени документи и информация какво е мотивирало продажбата на акциите, които „Интернешънъл лоджик ъф България“ АД притежава в „София хотел Балкан“ АД през 2010г., при какви условия е сключена сделката – продавач, продажна цена, кога и как е била заплатена и на каква база е била определена, спазена ли е разпоредбата на чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ, както и не са и предоставени ГФО и доклад на одитора за 2009г. Други оплаквания за нарушение на закона във връзка с вземането на процесните решения на ОСА не са изложени в исковата молба, предвид на което и с оглед горецитираната задължителна практика по ТР 1/2002г. на ОСГК на ВКС това са заявените основания по конститутивните искове по чл. 74, ал. 1 ТЗ и само те трябва да бъдат разгледани от съда.

Предмет на въззивна проверка по вече изложените доводи на съда на основание чл. 269 ГПК е първоинстанционното решение, в частта му, с която са уважени предявените искове по чл. 74 ТЗ на М. Н. Д. и съдът е постановил да отменя решенията на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г. по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., по одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г.,

освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и разпределение на печалби и покриване на разходи за 2010г.

Решението в тази му обжалвана част е неправилно по поддържаните с въззивната жалба на ответника доводи за постановяването му в нарушение на материалния закон по следните мотиви:

Не е налице спор между страните, а и от събраните писмени доказателства се установява ищецът като акционер в „Интернешънъл лоджик ъф България“ АД с писмена молба да е изисквала от дружеството ответник във връзка с насрочено ОСА с горните точки в дневния ред на основание чл. 224, ал. 1 ТЗ да и бъдат предоставени годишните финансови отчети за периода 2010г., вкл., докладите за дейността на съвета на директорите за същите години, както и информация за това каква е била причината за продажбата на акциите, които „Интернешънъл лоджик ъф България“ АД притежава в „София хотел Балкан“ АД, при какви срокове и условия е сключена сделката – продавач, продажна цена, кога и как е била заплатена и на каква база е била определена, финансовия резултат в отчета на дружеството, спазена ли е при извършване на сделката разпоредбата на чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ, както и каква е била стойността на активите съгласно ГФО и доклад на одитора за 2009г., в която връзка е поискан и отчет и доклад на одитора за 2009г.

Ищецът признава, а и от представения приемо-предавателен протокол от 26.08.2019г. се установява, че на 26.08.2019г. на неин представител и в отговор на искането и са и предоставени годишните финансови отчети на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД и доклади на съвета на директорите за дейността на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД за периода от 2010г. до 2018г., както и писмен отговор досежно останалата искана от акционера информация. Видно от последния писмен отговор от изпълнителния директор на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД на ищеца е отговорено, че причините, сроковете, условията и действията по продажба на притежаваните от дружеството акции в „София хотел Балкан“ АД са в съответствие с нормативните изисквания, отнасящи се до публични дружества. В отговора е отбелязано ГФО и доклада на СД за 2009г. да са разгледани на надлежно проведено ОСА, както и че исканата информация и документация по т.3 – т. 5 от молбата на акционера не е относима към дневния ред на насроченото на 27.08.2019г. общо събрание на акционерите и

по тази причина няма да и бъде предоставена.

Видно от представения протокол, воден за проведеното на 27.08.2019г. общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД на събранието са присъствали представители на 100% от записания капитал, като оспорените решения са взети с мнозинство 70 %, а ищецът, която притежава 30 % от записаните акции е гласувала против. Във връзка с т. 5 от дневния ред – с предложен проект на решение да не се разпределя дивидент и да не се покриват загуби от дейността на дружеството за период включително 2010г. представителят на акционера М. Д. поставя въпрос дали при продажбата през 2010г. на притежаваните от дружеството акции в капитала на „София хотел Балкан“ АД е спазена разпоредбата на 236, ал.2, т. 2 ТЗ. Думата е взел председателя на събранието и пълномощник на другия акционер в „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД като е заявил сделката да е извършена при спазване на ТЗ и ЗППЦК, както и е била под контрола на Комисията за финансов надзор. Направено е изказване на представителя на ищеца, че последната не е била уведомена за сделката и не е съгласна с нея, последвано от изявление на пълномощника на другия акционер К. Д., продажбата на акциите е било публично и публикувано в пресата и на сайта на Българската фондова борса и важала презумпция за информираност на всички лица. По т. 6 от дневния ред - „разни“, е взета думата от представителя на акционера М. Д. и изразено искане да бъдат включени в протокола и разгледани въпросите и по три точки, обобщени до това каква е причината за сключване на сделката за продажба на акции в „София хотел Балкан“ АД, параметрите на сделката, каква е била стойността на актива, спазен ли при извършване на сделката чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ. Взета е думата от председателя на събраните, който е заявил, че искането за поставяне на допълнителни точки от дневния ред не е направено в установените форма и ред, по която причина въпросите ще бъдат предадени на съвета на директорите. С констативен протокол № 156, том. V, рег.н. 12885/27.08.2019г., съставен от нотариус В. И., е удостоверено представянето на писмени въпроси и предложения от акционера М. Д. на проведеното на 27.08.2019г. ОСА на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД.

При горната безспорна по делото фактическа обстановка спорът между страните, пренесен и пред въззивната инстанция е по приложението на чл. 224

ТЗ, и дали при вземане на решенията на ОСА на „Интернешънъл лоджинг еф България“ АД, проведено на 27.08.2019г., съобразно обжалваната част на съдебния акт, последната императивна норма на закона е била нарушена.

Разпоредбата на чл. 224, ал. 1 ТЗ, озаглавена „Право на сведения“, гласи, че писмените материали, свързани с дневния ред на общото събрание, трябва да бъдат поставени на разположение на акционерите най-късно до датата на обявяването или изпращане на поканите за свикването на общото събрание. Съобразно ал. 2, когато дневният ред включва избор на членове на съвета на директорите, съответно на надзорен съвет, материалите по ал. 1 трябва да включват и данни за имената, постоянния адрес и професионалната квалификация на лицата, предложени за членове. Предвид нормата на ал. 3 на чл. 224 ТЗ при поискване писмените материали се предоставят на всеки акционер безплатно.

Налице е постановена по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика по решение № 107 от 13.10.2010г. по т.д. № 1123/2009г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, и решение № 216 от 20.01.2014г. по т.д. 45/2013г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, по тълкуването и приложението на чл. 224 ТЗ, която изцяло се споделя от настоящия състав на съда.

Съобразно приетото с решение № 107 от 13.10.2010г. по т.д. № 1123/2009г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, правото на сведения, регламентирано в чл. 224 ТЗ, съдържа два компонента – от една страна, задължение в определени в закона хипотези дружеството да изготви писмени материали, свързани с дневния ред, и от друга, задължението на дружеството да предоставя тези изготвени материали на акционерите при поискване. Дружеството е в нарушение тогава, когато законът установява задължение за подготовка на писмени материали, а такива не са изготвени, и следователно, обективно не могат да се предоставят за сведение при поискване, или, тогава, когато, макар изготвени и съществуващи, избирателно не се предоставят на определени акционери, въпреки поискването им. Правото на информация логически предполага изготвяне и наличие на такава информация/писмени материали/, която след това се предоставя на носителя на така дефинираното право по чл. 224 ТЗ.

С решение № 107 от 13.10.2010г. по т.д. № 1123/2009г. по описа на

ВКС, ТК, I ТО, по въпроса, по който е допуснато касационно обжалване - дали за всички решения на ОС е приложимо правилото на чл. 224 ТЗ е даден отговор да се споделя практиката по решение № 959/07.11.2006г. по т.д. 526/2006г. по описа на ВКС, II ТО, че не всяко включено в дневния ред на ОСА предложение за конкретно решение предполага необходимост от предварителни писмени материали. Прието е, че изричното изброяване в чл. 224, ал. 2 ТЗ / избор на членове на Съвета на директорите и на Надзорния съвет / не изчерпва решенията на ОС, които с оглед съдържанието си и оттук - необходимостта от предварителна преценка и мотивиране, предполагат изготвяне на писмени материали, в помощ на обосноваване предложенията за решения. Изричното посочване в ал. 2 въвежда императивност в изискването за минимално необходимата, предварително изготвена информация относно предлагания състав на органите за управление на АД. Освен конкретните хипотези на чл. 224, ал. 2 ТЗ / избор на членове на СД и НС / , дружеството следва да изготви и предостави на разположение на акционерите, в срока по чл. 224, ал. 1 ТЗ, писмени материали в случаите, когато самият закон установява задължение за изготвянето им в писмен вид / напр. годишният доклад за дейността на дружеството - арг. от чл. 187д и чл. 250 ТЗ, годишният финансов отчет - арг. от чл. 248 и чл. 250 ТЗ, годишният одиторски доклад - арг. чл. 250 ТЗ, оценката от вещи лица на непарична вноска за увеличение на капитала - изрично в чл. 193, ал. 2 ТЗ / , както и когато по включените в дневния ред на Общото събрание точки изготвените конкретни предложения за решения предполагат предварително запознаване с данни и анализ на информация в писмен вид, освен ако, с оглед обема и съдържанието на тази информация, предоставянето ѝ на самото ОС не би затруднило упражняване правото на глас на акционера. В съответствие с горното и отговорът на конкретния правен въпрос, даден с цитираното решение на ВКС, е, че правото на информираност на акционера не е нарушено и не предполага отмяна на решенията на ОСА, на основание чл. 224, ал. 1 ТЗ, когато по кореспондиращите им конкретни предложения за решения не е било задължително или необходимо, за формиране на волята на акционера и за мотивирано упражняване правото му на глас, наличието на писмени материали.

При горните правни доводи съдът по конкретните решения, предмет на обжалване пред въззивния съд, приема задължение по чл. 224, ал. 1 ТЗ за

изготвяне и предоставяне на разположение на акционерите да е съществувало за ответника за следните документи - доклад на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г. и проверен и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г. Не е налице спор между страните, че последните документи са изготвени и предоставени своевременно на разположение на акционерите още при изготвяне на поканата за свикване на процесното ОСА, като ищецът признава, а и от доказателствата по делото се установява, документите да са и предадени срещу подпис от ответника. Единствено за последните документи е налице законово задължение за съставянето им за дружеството и същите съдържат информация, необходима за акционерите за формиране на решението си как да гласуват по предложените конкретни решения по всички точки от дневния ред на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г., предмет на преценка от въззивния съд - за приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., за одобряване на проверения и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., за освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и да не се разпределя печалба или покриват разходи за 2010г.

Ищецът не е изложил оплаквания за материална незаконосъобразност на взетите решения по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г. и по одобряване на проверения и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., и в частност че документите не са отговаряли като съдържание на законовите изисквания към същите в чл. 247 ТЗ, чл. 248 и следв. ТЗ и ЗСч, предвид на което съдът приема, че документите съдържат законово изискуемата информация, която е преценена за достатъчна, за да може акционерът, запознат със съдържанието им да упражни информирано правото си на глас в общото събрание на акционерите като гласува за или против предложените решения за одобряването, респективно приемането им.

Същите документи са и единствените изискуеми от закона да бъдат изготвени от търговското дружество и по другите две точки от дневния ред – за освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и за това да не бъде разпределяна печалба и да не се покриват

разходи за минал период, видно от ясната разпоредба на чл. 245 ТЗ, която дефинира документите по годишно приключване и сочи това да са годишния доклад за дейността на управителния орган и годишния финансов отчет. Съобразно законово уреденото съдържание на последните същите дават изискуемата обобщена информация за дейността и финансовото състояние на дружеството, участието на членовете на управителния орган в други дружества, планираната стопанска политика през следващата година и т.н., която информация законодателят е счел за достатъчна, за вземане на решенията по т. 7 и т. 10 от чл. 221 ТЗ от акционерите в общото събрание на акционерите и в частност дали да гласуват за освобождаване от отговорност на членовете на съвета на директорите или не, както и дали са налице очертаните в чл. 247а ТЗ предпоставки за изплащане на дивиденди, обусловени от данните по годишния финансов отчет.

По отношение на изисканите в повече документи от ищеца - информация за това каква е била причината за продажбата на акциите, които „Интернешънъл лоджик ъф България“ АД притежава в „София хотел Балкан“ АД, при какви срокове и условия е сключена сделката – продавач, продажна цена, кога и как е била заплатена и на каква база е била определена, финансовия резултат в отчета на дружеството, спазена ли е при извършване на сделката разпоредбата на чл. 236, ал. 2, т. 2 ТЗ, както и каква е била стойността на активите съгласно ГФО и доклад на одитора за 2009г., следва да бъде добавено, че липсва законово задължение за ответника акционерно дружество да предоставя на акционерите информация за конкретни сделки, осъществени от дружеството, както и за представяне на документи, съставени във връзка с последните сделки. В отлика от правата на съдружника в ООД – чл. 123 ТЗ, законът не признава на акционера право да преглежда книгата на дружеството, предвид на което и при липсата на законово задължение за АД да изготвя документи с горното съдържание и да предоставя същите на акционерите в дружеството, не следва на акционера да бъде признато право да изисква същите по реда на чл. 224 ТЗ, още повече, когато предложеното решение от дневния ред не е за вземане на решение за извършване на конкретната сделка, а за приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., за одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и разпределение

на печалби и покриване на разходи за 2010г. Неотноситими са и докладите за дейността за 2009г., доколкото в дневния ред на общото събрание не са предложени конкретни решения във връзка с годишното приключване на 2009г.

Отделно от горното, в унисон с приетото и в решение № 216 от 20.01.2014г. по т.д. 45/2013г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, съдът приема създаденото с нормата на чл. 224 ТЗ право на информираност да следва да бъде упражнявано добросъвестно, като видно от изготвения протокол за процесното общо събрание на акционерите ищецът е запозната с цитираната от нея сделка, с която дружеството ответник е прехвърлило собствеността върху притежавания от него актив – акции в „София хотел Балкан“ АД, от публично достъпна информация, както и от счетоводното отразяване в годишния финансов отчет, като изрично е заявила да е против извършването на сделката, по която причина и като намира действията на СД да са били противни на закона и да не са в интерес на дружеството е гласувала против предложените решения в дневния ред. В този смисъл ищецът като акционер е разполагала с достатъчно информация, която да обоснове нейното решение да гласува против предложените решения, а исканата информация и документи не са такива, без които не би могла информирано да упражни правото си на глас, а изискването им е обусловено от друг правен интерес, вероятно във връзка с бъдещи претенции за лошото управление на дружеството, който правен интерес не може да бъде основание за отмяна на взетите решения по дневния ред на процесното ОСА на заявеното основание – за неспазване нормата на чл. 224 ТЗ.

По изложените мотиви и предвид несъвпадението в изводите на двете съдебни инстанции първоинстанционното решение в обжалваната му част следва да бъде отменено и вместо това постановено друго, с което предявените от М. Н. Д. искове по чл. 74 ТЗ за отмяна на решенията на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г. по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., по одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., за освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и за неразпределение на печалби и непокриване на разходи за 2010г., бъдат отхвърлени като

неоснователни.

При този изход на спора право на разноски за двете инстанции има въззивникът. Искане за разноски не е заявено с въззивната жалба. Такова не е заявено и в проведеното о.с.з. при даден ход на устни състезания, предвид на което и разноски няма да бъдат присъждани от съда. След приключване на съдебното заседание е докладвана молба от въззивника с искане за разноски, които процесуални действия като преклудирани- извършени след ход на устни състезания, няма да бъдат зачетени от съда.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 904 от 29.06.2020г. по т.д. 1810/2019г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 8 с-в, В ОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ, с която са уважени предявените от М. Н. Д. искове по чл. 74 ТЗ за отмяна на решенията на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г. по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., по одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., за освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и по неразпределение на печалби и непокриване на разходи за 2010г. , КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. Н. Д. искове по чл. 74 ТЗ за отмяна на решенията на общо събрание на акционерите на „Интернешънъл лоджинг ъф България“ АД от 27.08.2019г. по приемане на доклада на съвета на директорите за дейността на дружеството през 2010г., по одобряване на проверки и заверен годишен финансов отчет на дружеството за 2010г., за освобождаване на съвета на директорите от отговорност за дейността им през 2010г. и по неразпределение на печалби и непокриване на разходи за 2010г.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____